

stiftsbladet

Folkekirken i Roskilde Stift nr. 5 • december-januar 2017/18 • 68. årgang

Berit Weigand Berg

Kirkefondet

*“Tålmodighed
er nøglen
til at nå
de unge”*

TEMA OM

Folkekirken
børne- og
ungdomsarbejde

FDF

giver plads
til fantasi,
fortælling
og leg

MØD
DET NYE
STIFTSRÅD

Du ved ikke, hvem du er, før du forstår, hvad du kommer af

Af domprovst Anne-Sophie Olander Christiansen

Hvis du virkelig skal kunne bidrage til verdens fremtid, er det pinedød nødvendigt at kende til mere end din egen historie. Så skal du også kende den, der går laaaangt tilbage. 2000 år, mindst! Fremtidssikringen ligger i det særdeles dybe spadestik, i forståelsen for, at vi ikke kun arbejder for os selv og for vores nærmeste, men at vi også og i særdeleshed arbejder for de kommende generationer. Men for at kunne det, må vi kende til de forgangne generationer. Hvad tænkte de? Hvordan levede de? Hvad troede de på? Sagen er, at verdens mennesker er modsætningsfyldte størrelser. Vi er ikke altid dem, vi giver os ud for at være. Vi kender ikke altid os selv så godt, som vi tror. Ind imellem reagerer vi, som ingen kunne have forudsagt. Vi kan ikke gennemskue os selv.

Men det kan de gamle fortællinger, det kan kristendommens fortællinger. Eller rettere: De kan hjælpe os til at pudse brille-glasset og pleje klarsynet, også når det gælder de mere mørke og problematiske sider af vores tilværelse. Og det er ganske vist: kristendommen er for længst holdt op med at dømme

sådan i gammeldags øje-for-øje-forstand. I stedet søger den sandheden, og selvom den ofte er ilde hørt, er den med til at udvide vores syn på mennesker, på os selv og hinanden. Med indsigt og forståelse for det, vi ikke kan leve foruden. Heller ikke i fremtiden.

Derfor er arbejdet med børn og unge i folkekirken så vanvittigt vigtigt! De er vores fremtid, og vores fornemme opgave er at forsyne dem med den nødvendige ballast, indvie dem i de oldgamle historier – den store kristne fortælling. Alt det som kaster lys over en håbefuld fremtid. Ønsker vi en fremtid, hvor der er plads, en fremtid hvor menneskers frihed har gode kår, en fremtid hvor mennesker er oplyste og kan diskutere, hvad ret og pligt og ligeværd betyder. En fremtid fuld af tro, håb og kærlighed – ja, så er der ingen vej udenom.

Sandheden ligger ofte i modsætningen til det oplagte. Det er det kristendommens fortælling handler om. Det er vores opgave at videreformidle den til vores børn og unge!

Udgiver:
Roskilde Stift
Palæet, Stændertorvet 3
4000 Roskilde
Tlf: 4638 1920
www.roskilstift.dk

Følg Roskilde Stift på Facebook

Produktion:

BRANDBROTHER
Kirkevej 51
4070 Kirke Hyllinge
Tlf: 2058 2817

Oplag:

2500

Næste nummer udkommer:

Februar 2018

Deadline for materiale 1. marts 2018

Redaktør:

Helle Brink

Tlf: 5951 3028

E-mail: hebr@km.dk

Kommunikationskonsulent:

Jørgen Michael Rasmussen

Tlf: 2058 2817

E-mail: jmr@brandbrother.dk

Layout:

Sara Itkin / Itkin Grafisk

Fotograf:

Thomas Andersen

Korrektur:

Lisbeth Grønberg

Tryk:

KLS PurePrint A/S
Jernholmen 42 A
2650 Hvidovre

Papir:

Pure Print Silk

PurePrint® by KLS
Produceret 100 % bløddrydeligt
af KLS PurePrint A/S

DU VED IKKE, HVEM DU ER, FØR DU FORSTÅR, HVAD DU KOMMER AF	2
NYT LØNSYSTEM – ALT BLIVER NYT.....	4
NY MEDARBEJDER I STIFTSADMINISTRATIONEN	5
PALLADIUSPRISEN	5
TEMA: BØRN OG UNGE SKAL MØDE VOKSNE, DER TØR SÆTTE DERES EGEN TRO I SPIL..	6
TEMA: I ØJENHØJDE MED SORGEN	10
TEMA: VI SKAL SLÅ PÅ TROMME FOR KIRKENS GODE HISTORIER	12
TEMA: DINTRO-MINTRO	15
TEMA: TÅLMODIGHED! TÅLMODIGHED! TÅLMODIGHED!.....	16
TEMA: FOLKEKIRKEN TIL STUDIEMESSE FOR GYMNASIE-ELEVER	20
TEMA: DET HANDLER OM AT SKABE EN FØDEKÆDE	21
STIFTSRÅDET.....	24
DET NYE STIFTSRÅD ER VALGT.....	25
REFORMATIONSJUBILÆET SET I BAKSPEJLET	30
NÅR NØDHJELPEN ER EN SYMASKINE	31
JULEKRYBBE	32
DET BUDSKAB, SOM JULEN BRINGER, ER FOR HELE FOLKET – FOR ALLE.....	33
HVAD SKAL JEG GIVE I JULEGAVE.....	34
STIFTS DAGEN.....	BAGSIDE

Nyt lønsystem – alt bliver nyt

Ved Yngve Andersen

Den 8. januar 2018 overgår alle landets menighedsråd til et nyt lønsystem. I den forbindelse har FLØS-ansvarlig i Roskilde Stift, Henrik Bo Nielsen, svaret på en række spørgsmål om det nye lønsystem. Henrik Bo Nielsen har været med til at analysere og klarlægge, om det kommende system vil kunne håndtere de folkekirkelige lønninger. I øjeblikket er han med til at sikre, at systemet sættes op, så det fungerer, som det skal.

Det nye lønsystem administreres af Stifternes Løncenter for Menighedsråd (SLM), hvor 12 medarbejdere fra Roskilde, Ribe og Haderslev stift er tilknyttet, samtidig med at de fortsat løser andre opgaver i deres stifter. Løncentret håndterer alle lønninger, der er finansieret af kirkekasser, provstiudvalg m.m. i alt over ca. 27.000 lønninger om måneden. Det forventes, at der vil blive konverteret ca. 46.000 ansættelsesforhold fra det gamle lønsystem til det nye lønsystem.

Hvorfor kommer der et nyt lønsystem?

Det er lovpligtigt, at f.eks. offentlige lønsystemer sendes i udbud med jævne mellemrum. KMD vandt udbuddet og derfor skiftes det nuværende lønsystem ud. Det skal også siges, at overgangen til FLØS2 for 2 år siden ikke har noget af gøre med det nuværende lønsystemsskifte. Skiftet fra FLØS1 til FLØS2 skete, da leverandøren af lønsystemet skiftede platform for driften.

Hvilken betydning har det nye lønsystem for mig?

Først og fremmest betyder det, at alt bliver nyt. Der kommer nye begreber, et nyt indtastningssystem, nye koder osv. Endvidere kommer det nye system til at køre direkte igennem en internetbrowser (f.eks. Internet Explorer, Firefox eller Chrome). Det gode ved systemet er, at alt, der indtastes, sendes direkte til løncentret, fremfor at det skal igennem en "mellemand",

som det sker nu i det gamle system. Dette betyder også, at der er mulighed for at validere alle oplysninger, der sendes til løncentret, med det samme. Samtidig vil systemet have nye funktioner, f.eks. bliver det muligt at danne en fremtidig lønseddel, en funktion der længe har været efterspurgt af menighedsrådene.

Hvordan bliver jeg oplært i det nye system?

Der vil blive afholdt informationsaftener om det nye system, og der vil blive udarbejdet vejledningsmateriale. Selve oplæringen vil primært ske gennem E-læring, hvor man kan lære det nye system at kende, og hvor man får vist de trin, man skal igennem f.eks. ved oprettelsen af et ansættelsesforhold. Desuden vil løncentret også have mulighed for at bistå, hvis man har spørgsmål eller problemer.

Hvornår træder det nye system i kraft?

Efter planen går systemet i luften, når de forudlønnede kirkefunktionærers lønsedler bliver konverteret til det nye system i november måned, så deres løn kan udbetales den 1. december. Men menighedsrådene selv får først adgang til det nye system den 8. januar, da de bagudlønnede først er konverterede til det nye system på det tidspunkt. Således undgår menighedsrådene at skulle sidde med 2 forskellige lønsystemer i december måned.

Afsluttende understreger Henrik Bo Nielsen, at medarbejderne i løncentret vil bestræbe sig på at servicere alle så godt som muligt, men man skal nok regne med, at der vil være kø på telefonen, da systemet er nyt for alle.

Årets Palladiuspris

Det er snart tid til at indstille enten en person eller et projekt fra Roskilde Stift til Palladiusprisen.

Hvert år til stiftsdagen offentliggøres det, hvem der bliver modtagere af de to priser: den lille og den store Palladiuspris på henholdsvis 5.000 kr. og 10.000 kr. Prisvinderne får desuden en Palladiusstatuette.

Man kan foreslå projekter, der har været til gavn i lokal sammenhæng, i provstiet eller i hele stiftet, eller man kan foreslå personer eller grupper, som har gjort en særlig indsats i kirkelig sammenhæng. Når I sender jeres forslag ind, så fortæl lidt om, hvorfor I indstiller personen, gruppen eller projektet til at modtage priserne.

Tænk allerede nu over, hvem der har gjort en særlig indsats for kirkelivet i Roskilde Stift, og send din nominering sammen med en begrundelse til kmros@km.dk senest den 16. feb. 2018.

Ny medarbejder i stiftsadministrationen

Lonnie Lindberg Andersen er ny medarbejder i stiftsadministrationen i Roskilde. Lonnie startede på sit arbejde i det gamle palæ den 1. oktober, og hun er ansat som sagsbehandler og kommer til at arbejde med præsteansættelser, bispesekretæropgaver, konfirmandtræf, KIS, den digitale arbejdsplads og telefonpasning.

Lonnie er uddannet som kontorassistent med speciale i administration. Hun er opvokset på Bornholm og har i en periode arbejdet i Infocenteret ved Statsforvaltningen på Bornholm.

A woman with blonde hair, smiling, stands on a large, weathered tree stump in a forest. She is wearing a light blue button-down shirt with a small red logo on the chest and dark blue trousers. The background is filled with trees whose leaves are turning yellow and green, suggesting an autumn setting. The text is overlaid on the right side of the image.

Børn og unge
skal møde
voksne, der tør
sætte deres
egen tro
i spil

”Vores overordnede formål i FDF er at møde børn og unge med evangeliet og derved give dem et ståsted og et fundament.”

Sådan indleder Iben Konradi Nielsen vores samtale, til stiftsbladet tema om folkekirkens arbejde for børn og unge. Her vil hun fortælle om FDF og om arbejdet for børn og unge, som hun selv brænder for. Iben Konradi Nielsen er leder i Ny Tolstrup FDF på Midtsjælland og næstformand i FDF's hovedbestyrelse.

Interview ved Helle Brink

Sådan indleder IKN vores samtale til stiftsbladets tema om folkekirkens arbejde med børn og unge. Her vil hun fortælle om FDF.

Ny formulering af værdier

”FDF har været presset gennem mange år og oplevet et fald i medlemstallet. Derfor nedsatte vi et identitetsudvalg til at arbejde med udfordringerne,” fortæller Iben Konradi Nielsen. ”Det var vigtigt for os at afklare, hvad der er det særlige, som FDF står for i forhold til spejdere og andet børne- og ungdomsarbejde. Det har ført til, at vi på det overordnede plan har formuleret en tydelig profil og ansat en udviklingschef.”

Den nye profil bygger på FDF's ambition: At skabe plads til tro og samtale om de store spørgsmål i livet på et folkekirkeligt grundlag. Ambitionen er udmøntet i fire værdier:

Tro Relationer Leg Samfundsengagement

Men udviklingsarbejdet stopper ikke ved de overordnede værdier. Iben Konradi Nielsen forklarer: ”Den anden og vigtigste del af udviklingen foregår i de lokale kredse og enheder. Det er først, når værdierne er omsat i det konkrete arbejde med børn og familier, at arbejdet er lykkedes. Det kræver dygtige ledere med mod på at engagere sig. Det er en udfordring at få unge ledere til at forpligte sig, og vi har brug for mennesker, som vil bygge relationer både til børnene og til deres forældre.”

Efter det store arbejde med at formulere ambitionen og værdierne er det lykkedes at vende udviklingen for FDF. ”Vi har fremgang i medlemstallet nu – især i byerne,” fortæller Iben Konradi Nielsen og fortsætter, ”men det går også godt hos os lokalt på Midtsjælland.”

Tro og relationer

Der er særlige forventninger til lederne i FDF. Ud over at være gode til kontakten med børn og unge, skal de have en personlig tilknytning til folkekirken. "Det er vigtigt for FDF, at vores ledere kan tage samtalen om tro og tvivl med vores børn og unge. Der er ikke så mange steder, hvor de kan få den snak i dag, for det er ikke et almindeligt emne, hverken i skolen eller i hjemmene," siger Iben Konradi Nielsen. "Vi lægger vægt på, at lederne kan fortælle om Gud og lytte til børnene. De skal give rum for nysgerrighed. Og så må de have mod til at sætte deres egen tro i spil. Det handler ikke om at kunne svare på alt, men om at turde samtalen, også uden at kende svarene. Dialogen skal også tages med forældrene, så kristendommen og forholdet til kirken tages med hjem.

Samtalen har betydning i sig selv, fordi den danner basis for gode relationer. I dag oplever vi flere familier, som ikke har fået døbt deres børn, og som ikke har noget forhold til kirken. Når vi møder dem med samtale, viser det sig, de har en åbenhed over for kirken, men der er ingen, som har talt med dem om den før," siger Iben Konradi Nielsen og fortsætter: "Samtalen bygger relationer op. Man siger, at aktiviteter tiltrækker medlemmer, men det er relationerne, som fastholder dem."

Legens betydning

Værdien af leg har FDF et særligt blik for. Iben Konradi Nielsen fortæller: "I mange sammenhænge ser man leg som et værktøj til at opnå noget med børnene. Legen skal bruges til en bestemt indlæring eller give færdigheder. På den måde er legen blevet til et redskab.

Vi ønsker at prioritere legen for legens egen skyld. Den har en berettigelse i sig selv. Det at lege er en måde at blive menneske på, og det skal foregå i et frirum uden målsætninger. Børn er underlagt så mange målinger og tests bl.a. i skolen, men hos os skal de ikke bedømmes på de klassiske parametre for præstation. Vi vil give plads til fantasi, fortælling og leg."

Iben Konradi Nielsen ser, at legen giver udsatte børn nye muligheder. Hun siger: "Børn, som er udfordret i skolen, får mulighed for at være gode til noget andet her. Jeg har set børn, som ikke trivedes fagligt i skolen, få lov at blive stjerner hos os. Og andre børn, som havde det svært socialt, kunne opleve at blive rummet i FDF, fordi det er en del af vores profil at favne bredt. Børn i FDF vokser på en anden måde."

Ved landslejren i 2016 var leg omdrejningspunktet for programmet. Her blev der lagt vægt på legen som kreativitet og dannelse. I optakten til lejren kunne man læse: "Legen er noget af det vigtigste i FDF – og i livet. Du vil møde temaet på mange måder. Både i programmet, når vi mødes til store lejrball og i forkyndelsen. Men også i de skøre og skæve elementer, som popper op undervejs på lejren, som prikker til os og gør, at vi får lyst til at lege, lære hinanden at kende og grine sammen."

Familiearbejde i Ny Tolstrup FDF

Iben Konradi Nielsen har også gode erfaringer med at omsætte FDF's værdier i sin egen kreds, Ny Tolstrup. Hun siger: "Vi lægger vægt på vores familiearbejde, som er en del af et større projekt. Det vil sige, at hele familien deltager, så både små og store børn og voksne er sammen om deres

FDF's værdier

Relationer

FDF er et frirum, hvor børn og unge glædes, oplever og vokser i mødet med ledere, der har noget på hjerte

I FDF tror vi på, at hvert enkelt menneske er skabt med værdi i sig selv, men først i mødet med andre bliver vi hele mennesker. Gode relationer giver modstandskraft og lærer børn og unge at tage ansvar for andre og værdsætte det forpligtende fællesskab. FDF er et frirum fyldt med læring og dannelse, hvor der er plads til at være, helt enkelt være til. Her kan man prøve sig selv af og finde ud af, at man duer til noget. Relationer i FDF betyder, at frivillige ledere tager ansvar for mødet og har blik for fællesskabet. I FDF har det værdi, at lederen sætter sig selv i spil i mødet med børn og unge.

Tro

FDF skaber plads til tro og samtale om de store spørgsmål i livet, på et folkekirkeligt grundlag

I FDF tror vi på, at mennesker har brug for at kende deres ståsted i mødet med en mangfoldig verden. I FDF har børn, unge og voksne et sted, hvor de sammen kan tale om tro og tvivl, uden at svaret er givet på forhånd. Her møder børn og unge voksne, der tør sætte deres egen tro i spil og er klar til at fortælle om Gud og lytte til andres erfaringer. Tro i FDF betyder, at vi gør kristendommen konkret og vedkommen- de gennem fortællinger og leg, sang og musik, samtale og handling. Vi gør dørrinnet til folkekirken lavere og minder samtidig folkekirken om ansvaret for børn og unge.

Leg

I FDF bliver verden større, når vi gennem leg og udfordringer lærer at indgå i forpligtende fællesskaber

I FDF tror vi på, at leg fremmer vigtige egenskaber som nysgerrighed, kreativitet, mod, fantasi, respekt, glæde, spontanitet og ansvar. Egenskaber, vi har brug for som mennesker, men som ikke kan måles på en skala. I FDF leger vi os til færdigheder – i friluftsliv, når vi spiller musik, eller når vi konkurrerer mod hinanden for sjov og for at prøve os selv af. I FDF arbejder vi for, at børn oplever legens frie væsen, hvor vi leger på tværs af alder og gennem legen etablerer et fællesskab. Leg i FDF betyder, at voksne tager del i legen og leger med - bare fordi det er sjovt.

Samfundsengagement

FDF skaber ansvarlige, demokratiske og deltagende medborgere, der engagerer sig i den verden, vi lever i

I FDF tror vi på, at verden har brug for mennesker, der tager del i og ikke blot iagttager livet. Børn og unge inspireres til at anvende jordens ressourcer intelligent og bæredygtigt. FDF bidrager til demokratisk dannelse, når børn og unge får medindflydelse og ansvar, der udvikler deres selvstændighed og engagement. Samfundsengagement i FDF betyder, at der er kort vej til handling, også hvis man er ung og har en god ide. Som frivillige arbejder vi for at gøre en forskel for andre, både i det nære, når vi bidrager lokalt, og når vi gennem internationalt samarbejde får et større udsyn.

Børn er underlagt så mange målinger og tests bl.a. i skolen, men hos os skal de ikke bedømmes på de klassiske parametre for præstation. Vi vil give plads til fantasi, fortælling og leg.

tilknytning til FDF. Det er dejligt for familierne at lave noget sammen i fritiden. Vi laver løb og leger f.eks. skovstrategi og rollespil; vi laver mad sammen og har et godt fællesskab på tværs af generationer. På den måde vokser der en omsorg frem mellem aldersgrupperne.”

Gruppen tager også på weekendture og familierne værdsætter udelivet og at være på lejr sammen. Iben Konradi Nielsen har hørt voksne medlemmer fortælle, at det ugentlige møde er så godt et afbræk i hverdagen, at det kan føles som om, man har været på en lille ferie.

FDF og folkekirken

Historisk set har FDF altid defineret sig som en del af folkekirken. Men forholdet til folkekirken har været på dagsordenen hos FDF, fordi man ønsker, at folkekirken skal udfordres til at udvikle nye veje til at være en relevant kirke for kommende generationer.

”I FDF tager vi medansvar for folkekirken,” siger Iben Konradi Nielsen. ”Vi deltager f.eks. i sogneindsamlingen, ved BUSK-gudstjenester og andre familiearrangementer i de lokale kirker. I FDF opfatter vi vores forkyndende arbejde som en hjælp til dåbsoplæring. Mange børn møder salmerne og Bibelens fortællinger hos os, og vi bliver måske en dør ind til folkekirkens gudstjeneste for dem. Der skal ikke være tvivl om, at FDF ønsker at samarbejde med folkekirken,” slutter Iben Konradi Nielsen.

I ØJENHØJDE MED SORGEN

Sognepræst **Heidi Kasper Hansen**
arbejder med sorggrupper for unge
ved Herfølge kirke.

Af Jørgen Michael Rasmussen. Foto: modelfoto/ Shutterstock

”Man skal kunne lægge sin pastorale identitet lidt fra sig og møde de unge som en ligeværdig samtalepartner uden at holde Bibelen frem foran sig. Sådan er tilgangen nødt til at være, hvis man skal tale med unge om sorgen ved at miste en af forældrene eller en bror eller søster”, siger sognepræst Heidi Kasper Hansen.

Heidi Kasper Hansen fik sine første værdifulde erfaringer med at tale med unge om sorg og tab, da hun var præst på Fyn. I dag er hun ansat ved Herfølge kirke og har her lanceret et sorggruppe-tilbud for unge mellem 15 og 25 år. Udover sorggruppen udbyder hun også et tilbud, som hun kalder Livsgruppen for de 14-20 årige. Livsgruppen er et tilbud til unge, der har brug for et sted, hvor der kan snakkes åbent og mere bredt om alle de ting, der er svære. Ifølge Heidi Kasper Hansen er det nemlig ikke altid helt ligetil for de unge at snakke med forældrene om de store emner som liv og død. Forældre har tit en tendens til at ville beskytte deres børn, og derfor vægrer mange sig mod at tage fat i de tunge emner. Her har man som præst nogle muligheder for at kunne spille en positiv rolle for de unge.

”Vi kan som præster være voksne samtalepartnere, der stiller os til rådighed for samtalen om det at være til som menneske. Vi er hverken forældre eller lærere, og vi skal hverken opdrage eller uddanne de unge. Hvis man som præst stiller sig til rådighed for de unge, er der helt sikkert nogle, der vil gøre brug af tilbuddet.”

Lige for tiden kommer der 5 unge fast i hendes sorggruppe og en sjette er på vej. Alle, der deltager i sorggruppen skal være villige til på et tidspunkt at fortælle deres egen historie. Hvornår de gør det, afhænger af, hvornår man føler sig tryk og klar til det. Trygheden understøttes af, at deltagerne har tavshedspligt i forhold til det, de andre fortæller, og der er nedlagt forbud mod, at der oprettes en facebookgruppe ved siden af sorggruppen

”Deltagelsen i sorggruppen hviler på en kontrakt” pointerer Heidi. ” Alle der deltager i sorggruppen forpligtes på en loyalitet i forhold til hinanden og alle har tavshedsforpligt overfor, hvad der fortælles til møderne. Desuden er åbenhed et krav. Det vil sige, at alle skal være villige til fortælle sin egen historie over for de andre. Hvornår man så gør det, afhænger af, hvornår man føler sig tryk og klar til det.”

Det er Heidis oplevelse, at deltagelsen i sorggruppen kan gøre en stor forskel for de unge. Dels oplever hun, at det betyder noget for deltagerne at erfare, at de ikke er alene med deres tanker og følelser, men at andre har det på samme måde, og dels oplever hun at samtalerne giver de unge en god lejlighed til i fællesskab at gøre sig tanker om den smerte, der også er en del af livet og troen.

Lav en sorggruppe for de unge

Stiftsbladet spurte Heidi Kasper Hansen, hvordan man skulle gribe det an, hvis man blev inspireret af hendes arbejde og overvejede at starte en sorggruppe for unge op i sit sogn eller provsti? Her er hendes råd:

- Først og fremmest skal man finde nogle ildsjæle blandt præster og sognemedhjælpere, som brænder for arbejdet, og som holder af at arbejde med denne aldersgruppe.
- Tag på et sorggruppeleder-kursus og få inspiration og konkrete brugbare redskaber til arbejdet – det gælder både præster og sognemedhjælpere.
- Der findes masser af god litteratur om emnet – dyk ned i litteraturen og tag det, man kan bruge.
- Hvis man starter en sorggruppe op, så sørg for at budskabet kommer ud. Denne aldersgruppe læser IKKE kirkeblade eller googler sig ind på kirkens hjemmeside. Lav plakater, samarbejd med uddannelsesinstitutionerne, kom ud på skolerne, brug de sociale medier og få lokalpressen til at skrive om det. Og endelig: Sørg for, at folk spreder viden om sorggruppens eksistens til venner og bekendte.
- Hav tålmodighed – det lønner sig. En sorggruppe opstår ikke nødvendigvis med det første. Prøv nogle ting af, og gør jeres erfaringer. Og vær opmærksom på, at behovet for en sorggruppe hele tiden vil skifte. Hellere et tilbud for meget end et tilbud for lidt! Det tager tid, inden kendskab til tilbuddet breder sig.

Man er velkommen til at tage en snak med Heidi Kasper Hansen om hendes erfaringer. Du kan fange Heidi på telefon 2465 0080 eller e-mail hkh@km.dk.

Vi skal slå på tromme for kirkens gode historier

Interview ved Helle Brink

”Medierne viser for det meste billeder af næsten tomme kirker, men der er mange gode historier fra kirken, som ikke bliver fortalt. De historier vil jeg gerne slå på tromme for,” fortæller Jóannes Holm. Han er kirke- og kulturmedarbejder i Holbæk Provsti i en projektstilling med arbejdsområde indenfor undervisning af konfirmander og minikonfirmander.

”En af de rigtigt gode historier fra stiftet er konfirmandtræffet. Her kommer 3.000 konfirmander i domkirken i løbet af 3-4

dage, og de får en oplevelse af, at kirken også er for dem. Den gode historie skal vi sørge for at sprede.” Jóannes Holm fortæller videre: ”Det kræver også forarbejde at gøre opmærksom på konfirmandtræffet og skabe interesse hos konfirmanderne. Vi har en facebook-side og laver små videoer for at nå de unge på deres egne medier.”

I Holbæk Provsti er der ansat 31 sognepræster og flere lokale kirke- og kulturmedarbejdere, som Jóannes Holm er parat til at arbejde sammen med. ”Jeg kan tilbyde at være med på sidelinjen og give inspiration og hjælp. F.eks. på store hold eller hold med urolige konfirmander. Det hjælper at være to voksne ind imellem, så den enkelte konfirmand får mere opmærksomhed. For mig er det vigtigt at vise engagement og stille forventninger til de unge. Men det er altid præsten, som bestemmer, hvad der er brug for på netop hans eller hendes hold.”

Teksten fra omkvædet til signatursangen i Jóannes Holms Luther-forestilling:

*Hvem skrev om en kærlig Gud? Det var Martin Luther!
Hvem ku' skælde paven ud? Det var Martin Luther!
Hvem fik sig en nonne-brud? Det var Martin Luther!
Hvem smed munkekutten ud? Det var Martin Luther!*

Jóannes Holm arbejder også med tilbud til børn i minikonfirmandalderen: "I år har jeg skrevet et kirkespil med sange om Luther for børn sammen med en kollega. Nogle frivillige har syet flotte munkekutter nok til en hel klasse, så børnene kan klædes ud og leve med i historien. Stykket har vi vist for minikonfirmander, konfirmander og til familiegudstjenester – nu i alt mere end 20 gange forskellige steder i provstiet."

Mange af opgaverne for Jóannes Holm kalder på hans kreative evner. Hvad enten han skal finde inspiration til sommerkirkeprojekter sammen med en række kirke- og kulturmedarbejdere fra Holbækegnen, mini- og konfirmandundervisning eller til freestyle-gudstjenester, som Holbæk Provsti har som et tilbud til de unge. Heldigvis er det kreative netop noget, som ligger til ham. "Jeg er vild med at lave sjove rekvisitter og anderledes måder at fortælle Bibelens historier," fortæller han. "Sammen med min kone, Anna, har jeg lavet en kæmpe-Bibel, som en voksen person kan gemme sig i. Det er sjovt for børnene, når fortællingerne bliver dramatiseret og gjort levende."

Jóannes Holms kone er Anna Monrad, som er præst i Ubberup Valgmenighed. De to arbejder også sammen og har bl.a. lavet små videoer til kirkelige arrangementer.

"Jeg opfatter også fordomsnedbrydning som en vigtig del af min opgave," siger Jóannes Holm og fortsætter: "Jeg vil gerne være et autentisk eksempel på et troende menneske. Nogle børn og især mange voksne har fordomme om tro og kirke. Når jeg spørger dem, hvad det er, de ikke kan tro på, viser det sig, at det tror jeg heller ikke på. Derfra kan vi prøve at finde ord for, hvad det så er at tro."

Nedbrydning af fordomme gælder for Jóannes Holm både i forhold til mediernes ofte negative billede af kirken og i forhold til de børn og unge, han arbejder med. Han fortsætter med at slå på tromme for at udbrede de gode historier fra kirken.

Vidste du: Jóannes Holms "faktaboks" om konfirmandtræffet.

- at Konfirmandtræf er landets største event for konfirmander? Sidste år var næsten 3000 konfirmander med!
 - at der nu har været Konfirmandtræf i Roskilde Domkirke 17 gange? Indholdet har varieret fra år til år, men de senere år har man fundet en lidt mere fast form: De unge mennesker og deres præst modtages af guider, der i hold fører dem rundt til en række poster, som handler om årets tema. På posterne møder konfirmanderne kvalificerede og erfarne fortællere, der engagerer dem i en samtale om kristendom, eksistens og tradition.
 - at Konfirmandtræf kulminerer i en rigtig festgudstjeneste med et forrygende live-band? Her samles trådene, og de unge får den enestående fornemmelse af storhed og fællesskab, som en gudstjeneste med flere hundrede jævnaldrende kan give.
 - at præsten ved tilmelding modtager et undervisningsmateriale, der kan klæde konfirmanderne på til at få endnu mere ud af konfirmandtræffet?
-

Konfirmandtræf '18

Hvad tager en konfirmand med fra konfirmandtræffet?

Jóannes Holm har spurgt tre tidligere deltagere, en der var til konfirmandtræf sidste år, en der deltog for 5 år siden og en, der var med for 12 år siden:

Henrik Terp Larsen

Konfirmeret i 2005 i Ågerup kirke ved Holbæk.

”Jeg husker konfirmandtræffet som en spændende oplevelse, fordi det var et sjovt indslag i den almindelige konfirmandundervisning, og fordi vi mødte en masse andre konfirmander fra hele Sjælland. Vi lavede nogle opgaver, men jeg husker ikke, hvad de gik ud på. Det var sjovt at se domkirken og møde nye mennesker. Jeg husker også, at vi fik nogle gode pladser i domkirken, mens andre sad bag ved søjler og ikke kunne se ret meget.

Når jeg tænker tilbage på det i dag, synes jeg bestemt, det gav god mening, og jeg håber at andre konfirmander får lov til at opleve noget lignende.”

Sejer Højland

Konfirmeret i 2016 i Egebjerg kirke, Odsherred.

”Jeg husker det, som at jeg syntes, det var rigtig fedt, og man fik lov til at være sammen med alle de andre konfirmander, så man kunne se, hvor mange det faktisk er, der bliver konfirmeret. Jeg syntes det var en fed aften sammen med en masse andre konfirmander, og så er det fedt at lære på en anden måde.”

Johanne Skands

Konfirmeret i 2012 i Sædder kirke nær Herfølge.

”Jeg kan huske, at jeg syntes, det var en hyggelig og spændende oplevelse. Det år, jeg blev konfirmeret, var der et skuespil, der handlede om Zakæus, hvor man skulle gå til forskellige poster med forskellige små shows. Udover at være sjovt da det var et teater, var det også meget lærerigt, og man kunne bedre huske historien bagefter, idet det var et skuespil. Derudover kan jeg huske, det var sjovt at møde så mange andre kommende konfirmander, og jeg blev overrasket over størrelsen på arrangementet.

Når jeg tænker tilbage på dagen, tænker jeg, at det var en dejlig dag med klassen samt de andre kommende konfirmander. Jeg syntes, det var en god måde at gøre bibelske historier spændende for unge mennesker i konfirmationsalderen. Derudover var det super spændende at besøge Roskilde domkirke og se hvor stor og flot den var”.

DIN TRO MIN TRO

*Tekst og foto ved
Jørgen Michael Rasmussen*

DinTro-MinTro er et spændende projekt, hvor folkeskoler tilbydes at få besøg af et gæstelærerteam bestående af en jøde, en kristen og en muslim, der fortæller om det, de tror på, det de er fælles om, og det der adskiller. Efter gæstelærernes korte oplæg satses der på dialog, hvor eleverne kan spørge om alt.

Projektet har kørt med succes i Københavns stift de sidste ca. 13 år og de sidste 3 år i Roskilde stift og her primært i Roskilde provsti, rullet i gang af det religionspædagogiske stiftsudvalg.

Pilotforsøg i Køge

Fredag d. 8. september stod projektgruppen bag DinTro-MinTro i Roskilde stift bag et pilotforsøg på også at udvide ordningen til Køge provsti. 9-klasserne på Sct. Nicolai Skolen havde i 2 timer besøg af forfatter og muslim Aminah Tønnsen, af tidligere lærer og jøde Bente Kaznelson samt teologistuderende og kristen Thomas Neergaard.

Besøget begyndte med, at de 3 engagerede fortællere indviede skoleeleverne i deres respektive religioners hellige bøger, symboler og ritualer, samt hvordan de i dagligdagen praktiserer deres religion. Herefter var det muligt for eleverne at skyde på oplægsholderne i mindre grupper med alle de spørgsmål som oplæggene havde rejst i elevernes hoveder.

Man må sige, at oplægsholderne havde et både lydhørt og spørgelystent publikum. Aminah Tønnsen måtte blandt andet svare på, hvordan hendes familie havde taget det, da hun konverterede til Islam, og om hun holdt almindelig jul? Bente Kaznelson blev bl.a. udfordret med spørgsmål, om hun nogensinde havde haft oplevelsen af, at Gud havde hjulpet hende med noget, og om hun på noget tidspunkt havde oplevet ubehageligheder som resultat af at være jøde? Og den kristne Thomas Neergaard blev spurgt, hvordan man skulle forstå treenigheden og om, hvordan han havde det med, at mange unge blev konfirmeret uden at tro på Gud?

Finansiering

Projektleder for DinTro-MinTro i Roskilde Stift er Verena Irming Pedersen, der til daglig også er sognepræst ved Karlslunde-Karlstrup sogne. Hun er pt i gang med at planlægge et nyt pilotprojekt på Ellemarkskolen i Køge kommune i starten af det nye år. Målet er, efter kommunevalget i år, at indgå et samarbejde med det nyvalgte byråd i Køge kommune om finansiering af en fast ordning med DinTro-MinTro besøg på de lokale skoler. Det nuværende forarbejde er finansieret af det globale kristendomsudvalg under stiftet, men en fortløbende drift kræver kommunale penge. Kommer de i hus, er det planen at rekruttere lokale gæstelærere – gerne unge personer – til at stå for besøgene på skolerne.

Er du interesseret i DinTro-MinTro projektet?

Hvis man bor udenfor Københavns eller Roskilde kommune og ønsker man et besøg af et DinTro-MinTro-team på en lokal skole eller i lignende sammenhæng, så er man velkommen til at kontakte projektet via vevi@km.dk eller på 2485 5339 – i givet fald skal man dog være opmærksom på at et besøg udenfor København og Roskilde kræver en mindre betaling.

Kunne man godt tænke sig at få projektet udbredt som en fast gratis ordning i den kommune, hvor man hører til, så er man velkommen til at kontakte projektleder Verena Irming Pedersen på vevi@km.dk eller på 2485 5339 for at få en snak om, hvordan man som lokal kirke kan samarbejde med projektet og kommune om en lokal forankring og finansiering.

TÅLMODIGHED! TÅLMODIGHED! TÅLMODIGHED!

Af Jørgen Michael Rasmussen

Stiftsbladet har sat Berit Weigand Berg fra Kirkefondet stævne. Berit er ansat som udviklingskonsulent i Kirkefondet og hjælper i sin dagligdag lokale kirker med at blive tydeligere i lokalsamfundet og mere bevidste om, hvilken kirkelig identitet, der er behov for lige netop i det område, hvor den pågældende kirke ligger. Herudover har Berit en baggrund med børne- og ungdomsarbejde både inden for KFUM og i sit tidligere job som sognepræst. Hun har været aktiv i 'Samtaleforum Unge og Kirke' - et landsdækkende netværk, som løbende arbejder med at styrke og udvikle forholdet mellem unge og folkekirken. Og hun har i flere omgange skrevet om kirkens børne- og ungdomsarbejde og afsluttet en master i participation. Hun bruger sine erfaringer aktivt i sit konsulentarbejde for Kirkefondet – og det er derfor oplagt at lade hende tage temperaturen på folkekirkens evne til at række ud til de unge.

Vi skal være villige til at lave skæve projekter og give dem tid, hvis vi skal engagere de unge.

Hvis du skal kaste et blik ud over børne- og ungdoms-arbejdet i den danske folkekirke lige nu, hvordan står det så til, synes du? Hvis vi nu zoomer ind på de mindste først?

Det ser godt ud, synes jeg. Der er ikke tvivl om, at især alle de tilbud, der er undervisningsrettet fungerer rigtig godt. Vi taler her om f.eks. minikonfirmander og juniorkonfirmander. Men vi har også babysalmesang og spaghettigudstjenester. Den danske folkekirke er superlangt fremme i skoene på det område, man kunne kalde religionspædagogik – evnen til at gøre undervisningen interessant og relevant for de unge. Vi har rigtig mange og rigtig gode tilbud til de yngste!

Hvad med konfirmandundervisningen?

Også her bliver der udført et virkelig godt stykke arbejde. Vi ved at vores unge generelt er glade for forløbene og som regel superbegeistrede for deres præst. Man kan se det, at Roskilde Stift går i gang med at lave de store konfirmandevents i år 2000, som et symbol på det skifte og den fornyelse, der er sket med konfirmandundervisningen de senere år. Det bliver tydeligt for alle der, i 2000, at konfirmandundervisningen skal tænkes som andet og mere end bare traditionel klasseundervisning, og det bliver fulgt op af, at vi i 2010 får Konfirmandcenteret, som begynder at spytte alt muligt spændende materiale ud, som ikke er traditionelt tænkende. Der er i dag en udbredt forståelse for, at konfirmandundervisning skal være noget andet end den type undervisning, de unge møder i skolen.

Men hvad så med årgangene efter konfirmationsalderen. Du har engang sagt, at vi konfirmerer de unge ud af kirken? Hvad mener du med det?

Ja undersøgelser viser, at de unge i den første tid efter konfirmationen stadig føler en tilknytning til kirken og til deres præst. Men så glider de stille og roligt væk fra kirken. Og vi er måske selv med til at skabe den distance i folkekirken. Hvor

mange præster – mig selv inklusiv – har ikke stået og sagt farvel til vores konfirmander med et “Vi ses igen, når I engang kommer tilbage med jeres børn, eller når I skal giftes”!

Så man må sige, at der ligger en udfordring for folkekirken til at arbejde med, at konfirmationsforberedelsen i højere grad kunne fungere som en indgangsdør til et liv i kirken i stedet for en indgang til en pause fra kirken.

Men indgang til hvad, Berit? Hvis jeg skal være lidt barsk, så virker det nærmest som om, den danske folkekirke helt har opgivet at række ud til den målgruppe, der hedder fra 15 – 25 år – måske endda helt op til de bliver 30 år?

Jeg vil sige det sådan, at vi er totalt udfordret på opgaven. Men når jeg taler med mine præstekolleger, så siger de alle, at de rigtig gerne vil den målgruppe også.

Det er muligt, at de siger det, men hvis jeg googler rundt på nærmest samtlige sognehjemmesider og leder efter tilbud til denne målgruppe, så finder jeg jo absolut ingen tiltag, der bakker det ønske op. Den danske folkekirke har ingenting at tilbyde dem.

Nej, du ret! Jeg kan godt følge dig. På sogneniveau er der som regel ingenting at komme efter. Jeg vil dog gerne henvise til, at vi mange steder har gymnasiepræster og universitetspræster, og mon ikke også vi snart ser det på de tekniske uddannelser. Men ok.... på sogneniveau sker der godt nok ikke meget.

Jeg tror, at problemet er en forvirring overfor, hvordan man skal gribe opgaven an. Så længe de er små eller går i folkeskole, så kan vi adressere dem som hold, men det ændrer sig, når bliver lidt ældre. Så ser de unge sig ikke længere som én gruppe. Så differentierer de sig ud i mange forskellige interessegrupper og subkulturer, som er meget forskellige. Det skal vi lære at håndtere i folkekirken.

Hvordan kunne man gribe opgaven an?

Vi er nødt til at lave forskellige typer af tilbud, og vi skal lade være med at tænke og annoncere dem som ungdomstilbud, men i stedet tænke dem som kulturelle tilbud.

Og så er tålmodighed en dyd. Hvis vi skal lære at engagere de unge, så er vi nødt til - også lokalt - at være villige til at kaste os ud i nogle usikre projekter, hvor vi ikke altid kan vide, hvor de fører os hen. Vi skal være vedholdende. I den første lange periode kom der f.eks. heller ikke et øje til de ungdomsrettede arrangementer i Brorsonskirken og til uKirke på Vesterbro - det gør der nu. Projekterne skal have tid.

Min erfaring med de unge fortæller mig også, at de projekter, som folkekirken skal sætte i søen ikke må være færdigdefinerede. De unge vil gerne føle et ejerskab til de projekter, som de involverer sig i - så vi skal være åbne overfor at lade de unge være med til at definere, i hvilken retning projekterne skal bevæge sig.

Find de stærke ildsjæle inden for og uden for kirken og giv dem plads til at lave lige netop det, som de brænder for.

Og endelig så skal menighedsrådene slippe revisor-tankegangen på det her område. Sørg for, at der er nogle budgetter at arbejde med, selvom projekterne ikke er færdigdefineret, når man starter. Der skal være penge til skabelse. Og bak op - også når resultaterne måske lader vente på sig!

I bogen "Når den sidste konfirmand er smuttet" fra 2006 efterlyste du en ungdomsstrategi i folkekirken, gør du stadig det?

I dag ville jeg nok udtrykke det sådan, at jeg efterlyser en kulturel mangfoldighedsstrategi, som også skal inkludere de unge. Jeg kunne godt tænke mig, at biskopperne tog initiativ til at lave en inspirationsgruppe på det her område. Lad os

samle de mennesker i Danmark, som har noget at byde ind med her, og lad dem komme med nogle skarpe skud på, hvad man kunne gøre. Vi skal have skabt en debat internt om den mangfoldighed af kultur, som ikke umiddelbart passer ind i folkekirken, som den ser ud i dag. For de mennesker må vi ikke tabe.

Med særligt henblik på de unge, så så jeg gerne, at folkekirken havde en tættere dialog med Dansk Ungdoms Fællesråd, da de simpelthen har en kæmpe indsigt i, hvordan demokrati lykkes for kultur, der er anderledes end klassisk bestyrelseskultur.

“

*Hvor mange præster – mig selv
inklusive – har ikke stået og sagt
farvel til vores konfirmander med et
“Vi ses igen, når I engang
kommer tilbage med jeres børn
eller når I skal giftes!”*

Folkekirken til studiemesse for gymnasie-elever

Tekst og foto ved Jørgen Michael Rasmussen

Mandag d 12. september var sportshallen til Stenhus Gymnasium fuld af unge, men ingen var dog i sportstøj. Tværtimod! Anledningen var derimod en anden. Hallen lagde nemlig rum til studiemessen Karrieretanken, hvor elever fra både Stenhus, Allikeland, Slotshaven og Kalundborg Gymnasium var inviteret til studiemesse.

På messen kunne gymnasieeleverne teste deres drømme om studie- og arbejdsliv med repræsentanter fra blandt andet Novo Nordisk, Forsvaret, RUC, Mærsk - og folkekirken!

”Ja, det er i år første gang, at folkekirken medvirker ved en studiemesse i Roskilde Stift.”, fortæller Erik Søndergård, der er en af initiativtagerne til indsatsen, og i det daglige arbejder som sognepræst i Skødstrup nord for Århus. Sammen med præsterne Hanne Henriksen fra Horsens Klosterkirke og Anne Kathrine Clausen fra Sankt Nikolai kirke i Holbæk stod Erik for en meget velbesøgt messestand til Karrieretanken.

De 3 præster var hele tiden beskæftiget med at svare på spørgsmål om, hvad præstejobbet handler om, hvor mange gudstjenester man holder, hvordan det er at holde en begravelse, hvad teologistudiet indeholder og om, hvor troende, man skal være for at tilmelde sig studiet. Og mange gik fra standen med informationsmateriale under armen.

”Vi har op til deltagelsen i disse messer via et kommunikationsbureau foretaget 77 interviews for at afdække, hvad det egentlig er, der motiverer folkekirkens præster til at blive præster. Der er blevet talt med præster over hele landet. Dette baggrundsmateriale ligger til grund for den brochure, der hedder ”Brænder du for at give mening i menneskers liv”, som vi uddeler på messen. Men vi bruger også det input, når vi taler med de unge. En anden ting er, at næsten alle præster også taler meget henført om studietiden, hvor man har beskæftiget sig med religion, det eksistentielle, historie, etik, sprog,

filosofi, kultur og en masse andre spændende ting. Den begejstring for den brede uddannelse som teologi er, søger vi at formidle til de elever, der kommer forbi.”

Erik, Hanne og Anne Katrine fortalte også de unge, at der snart er nogle store årgange af præster, der går på pension, og at det derfor er en god idé at slå til og begynde på et teologistudie nu. Så er der nemmere, at få fat i de gode og attraktive stillinger efter studiet!

”Og så er det jo også vigtigt”, slutter Erik Søndergård, ”at fortælle, at hvis man har en interesse i livets store eksistentielle spørgsmål og kan lide at have med mennesker at gøre, så er præstearbejdet ikke blot et spændende valg – det er også et meget frit arbejdsliv, hvor man selv har stor indflydelse på, hvordan man kan udfolde de interesser.”

A photograph of Charlotte Dagnæs-Hansen, an organist, sitting at a wooden piano. She is wearing a black turtleneck and a red vest with a grey lace pattern and large buttons. She is smiling and looking towards the camera. The background features large windows with colorful stained glass in the shape of stars. The title 'DET HANDLER OM AT SKABE EN FØDEKÆDE!' is overlaid in large white letters.

DET HANDLER OM AT SKABE EN FØDEKÆDE!

Af Jørgen Michael Rasmussen

Børne- og ungdomskor er en vigtig del af Folkekirkens ungdomsarbejde over hele landet. Nogle steder blomstrer korlivet særlig kraftigt. Et af de steder er Præstø-Skibinge sogn. Stiftsbladet har taget turen ned til Sydsjælland for at tale med korleder og organist Charlotte Dagnæs-Hansen om hemmeligheden bag, at man i de 2 relativt små sogne kan mønstre op til 4 kor med over 100 sangere. Her er både et Spirekor, et Børnekor, et Ungdomskor og et Voksenkor.

“Vi har et supergodt fællesskab. Vi er ret tætte på hinanden. Flere af os har gået i klasse sammen. Nu er vi blevet lidt spredt, og så er koret en god lejlighed til at mødes. Vi har alle sunget sammen i mange år”

Jeg tror, at hemmeligheden ligger i det at skabe en fødekæde. Det gælder om at fange børnene, mens de er helt små og så skabe begejstring for at synge sammen. I vores Spirekor er børnene mellem 6 og 9 år. Det er hér, man skal så et frø og gribe og nære den begejstring, som de har. Så bliver de ved! Jeg har været her i mange år, så jeg har haft den glæde at følge mange fra de som helt små er kommet til kor, indtil de som voksne mennesker er rejst videre ud i livet.

Jeg har selv oplevet det samme. Min egen interesse for musik blev skabt, fordi mine forældre tog os børn med til koncerter fra vi var små og med i kirke, hvor især orgelmusikken fascinerede.

Hvad er det, der trækker for de unge ved korsang?

Jamen det er næsten videnskabeligt bevist, at det er sundt at synge sammen. Først og fremmest skaber det glæde. Det er umuligt at synge sammen og være sur på samme tid. Musik kan også hjælpe os, hvis vi er kede af det, og det er jo meget Lutherisk – apropos Luther-fejringen i år. Luther sagde det sådan, at musik kan jage djævelen og det onde væk. Jeg citerer også gerne et gammelt eskimo-ordsprog, der siger: “Sange er tanker, der kommer ud med åndedrættet, når almindelig tale ikke længere slår til”.

Jeg tror også, at de unge oplever, at det er fællesskabs-skabende at synge sammen. Der bliver skabt et stærkt sammenhold i vores kor.

Og endelig så tror jeg, at det betyder noget for teenagerne, at der er lidt håndører i deres indsats. Det er en slags job, hvor de bliver taget alvorligt og har nogle opgaver. Det er ikke ligegyldigt, om de møder op.

Men der er jo mange tilbud til de unge i dag. Jeg tænker på, at du må konkurrere med ungdomsklubber, sportsklubber, ridning og lysten til at spille computerspil med meget mere?

Jamen de unge når såmænd det hele i dag. Når de prioriterer at komme til kor, så handler det også om, at de unge i mine kor godt kan lide, at vi kommer ud at synge andre steder end i kirken.

Vi skal som kirke være udadvendte og åbne og en del af samfundet, derfor optræder vi også på plejehjem eller til lokale events i omegnen, som ikke nødvendigvis er kirkelige. Vi laver projekter sammen med Roskilde Domkirkes Pigechor, vi har et samarbejde med ungdomskor i Lübeck og p.t. arbejder vi på at finde finansiering til en deltagelse i en musikfestival i Kina.

“Det er fedt at synge, for så kan man lægge alle sine tanker væk. Når man synger, så tænker man kun på at synge!”

”Det er fint at synge salmer. Det er ikke os alle, der tror på Gud, men det gør jo ikke sangene dårligere. Det er jo gode sange, som er skrevet af nogle dygtige komponister.”

“Det bedste er juletiden, når vi skal synge julesange. Det er det bedste, jeg ved!”

“Det er også skægt, når vi synger sammen med Roskilde Domkirkes Pigechor og vi skal også snart til Lübeck.”

”Vi er ret tætte på hinanden.”

“Jeg synes, det er fedt at komme ud at synge i andre kirker og med andre kor. Det er en god måde at få nye venner på.”

“Vi hænger ofte ud med hinanden, før vi over.”

Sådan skaber du et levende korliv ved din kirke ifølge Charlotte Dagnæs-Hansen

- Opbyg en fødekæde af kor. Start med at lave kor for de helt små – de er meget entusiastiske. Skab en succes her og byg så ovenpå med kor for de lidt ældre børn osv. Det tager lang tid at opbygge et levende korliv.
- Sørg for at bygge et hold af ildsjæle af enten ansatte ved kirken eller frivillige op omkring dine kor.
- Det er vigtigt med opbakning fra præst og menighedsråd.
- Sørg for at de fysiske faciliteter for at have kor er i orden – der skal være ordentlige rum til at mødes og øve i og de nødvendige redskaber. Et levende korliv kræver ressourcer.
- Lav et samarbejde med andre kirkekor, hvor I besøger hinanden og har projekter sammen.
- Gå evt. i samarbejde med de lokale musikskoler.
- Samarbejd med de lokale skoler i området mhp. at rekruttere unge til korene.

STIFTSRÅDET

I HVERT AF DANMARKS TI STIFTER ER DER ET STIFTSRÅD

Det er stiftsrådets formål at styrke folkekirkens liv og vækst. Det gøres blandt andet ved at inddrage lægfolket i de generelle overvejelser om kirkelivets udvikling, og ved at fremme dialogen mellem stiftsøvrighed, provstiudvalg og repræsentanter for præster og menighedsråd om de fælles anliggender i stiftet.

Stiftsrådets sammensætning

Hvert stiftsråd består af stiftets biskop, domprovsten, en repræsentant for stiftets øvrige provster, tre repræsentanter for stiftets præster og en menighedsrepræsentant fra hvert provsti. Der vælges nyt stiftsråd hvert fjerde år. Stiftsrådet vælger sin formand og næstformand blandt de valgte menighedsrepræsentanter.

Stiftsbidraget

Stiftsrådet kan af hensyn til det kirkelige liv træffe beslutning om at udskrive et bindende bidrag fra kirkekasserne til finansiering af aktiviteter i stiftet.

Stiftsbidraget kan dog højst være én procent af den lokale ligning i de enkelte ligningsområder i stiftet.

Stiftsbidraget kan bruges til aktiviteter inden for følgende områder

- Kommunikation mellem stiftet, menighedsråd og provster
- Formidling af kristendom

Udviklingsprojekter inden for undervisning, diakoni, IT, medier, kirkemusik og lignende, herunder analyser til forberedelse af sådanne projekter

Stiftsrådet har til opgave på menighedsrådenes vegne at bestyre kirkernes og præsteembedernes kapitaler. Stiftsrådet har også til opgave at fastlægge stiftets udvalgsstruktur og bestemmer herunder, om der skal nedsættes et særskilt udvalg til at varetage det mellemkirkelige arbejde på stiftsniveau.

Stiftsrådet kan desuden drøfte forskellige emner vedrørende det kirkelige liv i stiftet.

Det nye stiftsråd er valgt

Biskop Peter Fischer-Møller og domprovst Anne Sophie Olander Christiansen er fødte medlemmer af stiftsrådet.

De valgte medlemmer præsenterer sig her med deres baggrund og svar på tre spørgsmål:

- 1. Hvad er din motivation for at stille op til stiftsrådet – har du en mærkesag?*
- 2. Hvad holder du mest af ved folkekirken?*
- 3. Hvad, synes du, er folkekirkens største udfordringer i de kommende år?*

MENIGHEDSREPRÆSENTANTER

Roskilde Domprovsti

Erik Johannes Larsen

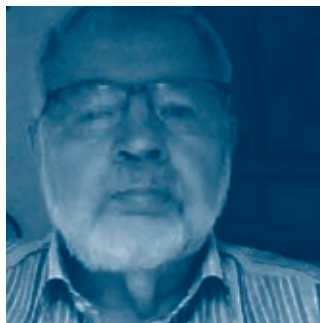
Formand for Vor Frue-Vindinge menighedsråd; i provstiudvalget i Roskilde Domprovsti.

Ny i stiftsrådet.

1. Nu har jeg i ca. 25 år arbejdet i menighedsråd som primært regnskabsfører og de sidste 9 år som formand. Det er min 3. periode i provstiudvalg, så jeg syntes, at det kunne være spændende at se, hvad der foregår i stiftsrådet. Hvis jeg skal komme med en mærkesag, så må det være økonomien. Hvorfor har stiftsrådet ikke penge nok til det, de iværksætter eller hvad?

2. Det er svært at besvare, for jeg holder meget af gudstjenester og kan også godt lide alle de aktiviteter, der bliver iværksat for både børn og voksne. Jo flere jo bedre.

3. Det må helt klart være at få flere unge (aldersgruppen 15 – 45 år) i kirke, både til gudstjenesterne, men også til alle de øvrige aktiviteter, der laves af menighedsrådet.

Lejre Provsti

Vilhelm Thorst

Medlem af Glim menighedsråd; i provstiudvalget i Lejre.

1. Jeg blev opfordret til stille op til valget til Stiftsrådet og har taget det som en udfordring og af nysgerrighed.

2. Jeg har været kirketjener ved Roskilde Domkirke i godt 17 år og har siden været afløser i nogle af de små kirker som vikar for kirketjener og kirkesanger.

3. Folkekirkens største udfordringer i de kommende år er at fastholde medlemstallet samt sørge for, at børn og unge bliver undervist ved brug af de skoletjenester, som provstierne har oprettet.

Køge Provsti

Kirsten Vej Petersen

Med i Religionspædagogisk udvalg, hvor jeg har interesseret mig for samarbejdet mellem kirke og skole. Roskilde Stifts repræsentant i kirkernes fælles kapitalforvaltning, hvor jeg har påvirket arbejdet med de etiske retningslinjer i investeringspolitikken i en grøn og bæredygtig retning.

Sammenhængskraften mellem stiftsråd, provsti og menighedsråd interesserer mig.

1. Desuden er jeg optaget af kirkens etiske udfordringer – praktiserer kirken det, den siger? Endelig er jeg optaget af, hvorledes kommunikationen kan fremme/hæmme det kristne budskab.

2. Det brogede fællesskab omkring en gæstfri folkekirke. Jeg tror på dialogen mellem trosretninger. Desuden synes jeg, at undervisningen af børn og unge i den kristne tro er vigtig og spændende og udfordrende.

3. Uvidenhed. Folkekirken må ud til folket, hvor hverdagslivet leves.

Kalundborg Provsti

Bodil Therkelsen

Raklev sogn; Kalundborg Provsti. Tredje periode i stiftsrådet.

Tilknytning til strategiudvalg (herunder kirken på landet), kommunikationsudvalg, religionspædagogisk udvalg, grønt stiftsvalg, global kristendom og været næstformand de sidste to år.

1. At stiftsrådet skal få en synlig og respekteret plads i menighedsrådenes arbejde omkring de fire hovedarbejdsområder: forkyndelse, mission, undervisning og diakoni. Stiftsrådet skal støtte op om dette arbejde ved at være inspirator, igangsætte projekter og tilknytte konsulenter.

2. Mangfoldighed, fællesskab og samhørighed; at kirken leves i øjenhøjde.

3. At kirken bliver aktiv og synlig omkring dét at have en næste: vi har brug for hinanden! At gå i dialog om kristentro - også i hverdagene. At fastholde samtalen om tro og kristendom, så vi igen får et sprog for at tale om bibelske værdier og menneskelige grundholdninger. At optage migranter i den danske folkekirke på en respektfuld og hensynsfuld måde.

MENIGHEDSREPRÆSENTANTER

Holbæk Provsti

Anders Christensen

Kirke Eskilstrup sogn.
Har siddet i stiftsrådet de seneste fire år.

1. Ikke en egentlig mærkesag, men jeg går til arbejdet med fokus på, at kirkens hjerte og nøgleaktivitet foregår i de enkelte sogne og menighedsråd.

2. At vi er mange, der bestemmer, hvad kirken er, og at der ikke kun er en rigtig mening - det er en stor styrke, også selvom det betyder, at der er mange, jeg ikke er enig med.

3. At være en relevant forkynder for menneskene i dagens samfund - det er i og for sig ikke noget nyt, men der kan være en tendens til at se folkekirkens udvikling i et merkantilt perspektiv. Vi er en kirke ikke en virksomhed.

Ods & Skippinge Provsti

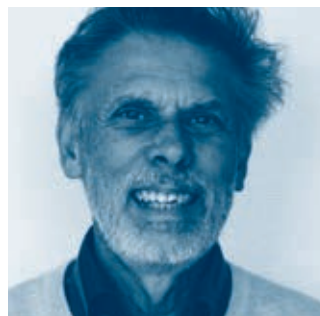
Peter Nielsen

Odden sogns menighedsråd i 13 år; nyvalgt i stiftsrådet.

1. Vores provstis medlem af stiftsrådet valgte at stoppe nu, og jeg syntes, at det lød interessant, derfor meldte jeg mig som kandidat, da vi skulle vælge medlem til stiftsrådet. Jeg har været med i og er formand for Distriktsforeningen Nordvestsjælland, og jeg mener, at jeg kan bidrage med input til stiftsrådet.

2. Jeg holder meget af at komme til højmesseri i kirken, hvor jeg kan fordybe mig i teksterne, og så er jeg utrolig glad for vores kirkes gode samarbejde med Odden skole.

3. Folkekirkens udfordring bliver at fastholde de mange medlemmer, som stadig kommer i kirken, selv om det er til specielle højtidet, såsom barnedåb, konfirmation og bryllupper.

Ringsted-Sorø Provsti

Poul Otto Nielsen

Formand for Vetterlev-Høm menighedsråd; i provstiudvalget i Ringsted-Sorø Provsti.

I 1997 blev jeg valgt ind i det der den gang hed Stiftsudvalg vedrørende økonomi. I 2013 valgt ind i det, der nu er Roskilde Stiftsråd.

1. At skabe gode vilkår for evangeliets forkyndelse. Rammerne er ikke kun de rent fysiske, men også indholdet og formidlingen af budskabet.

2. At folkekirken er for alle - fra gudstjenesten til de kirkelige handlinger, hvor der er plads til alle; at folkekirken opleves som en gæstfri folkekirke. At man på den ene side holder fast i traditionerne, men at der også er rum for forandringer, der afspejler ændringer i samfundet, og den måde vi i dag bruger folkekirken og dens mange tilbud som kulturinstitution.

3. At fastholde det folkekirkelige engagement i et samfund under forandring og påvirkning fra andre trossamfund. En af de største udfordringer er, at barnedåben fravælges og dermed medlemskabet af folkekirken. På sigt kan det give nogle økonomiske udfordringer i forhold til den måde, vi organiserer folkekirken på - ikke mindst som kulturinstitution med ansvar for et stort antal fredede bygninger, der kræver løbende vedligeholdelse for ikke at forfalde.

Slagelse Provsti

Henrik Hviid

Medlem af menighedsrådet i Hejninge Sogn og nyvalgt til stiftsrådet.

1. Jeg synes, det er vigtigt, at der er en bred repræsentation i stiftsrådet. Der skal være repræsentanter fra både by- og landsogne. Det er vigtigt, at stiftsrådet sammensættes af personer i forskellige aldre og med forskellige tilgange til folkekirken. Folkekirken er folkets kirke og skal fortsætte med at være det.

2. Det jeg holder mest af ved folkekirken er netop, at det er folkets kirke - ingen kan eller skal gøre sig til dommere over, hvordan og i hvilket omfang vi som mennesker vælger at bruge kirken. Et medlem af folkekirken, der udelukkende bruger kirken juleaften, er et aktiv for kirken på højde med en, der kommer i kirken hver søndag.

3. Folkekirkens største udfordringer i de kommende år? Jeg er i tvivl, men jeg tror, vi er udfordret, hvis vi fokuserer for meget på at gøre værdien af folkekirken op på baggrund af antallet af kirkegængere - folkekirken er meget mere.

MENIGHEDSREPRÆSENTANTER

Tryggevælde Provsti

Keld Köcher

Lille Heddinge/Højerup menighedsråd; Tryggevælde provsti. Det bliver den 2. periode i Stiftsrådet.

1. Være med til at styrke det kirkelige liv i sognene – forenkling af love og bestemmelser, så det bliver bare lidt lettere at sidde i et menighedsråd. Kommunikation er en meget vigtig del således, at alle føler, at de får de oplysninger, de har brug for, samt at man også føler, at man bliver hørt.

2. Bredden i folkekirken og at der er/ skal være plads til alle. Det at komme til gudstjeneste, kunne fordybe sig, og få noget med "hjem" er vigtigt for mig.

3. At få økonomien til at hænge sammen ude i sognene – medlemstallet skal gerne holdes, hvor det er, og så er samarbejdet på tværs af sognegrænser utroligt vigtigt for alle.

Næstved Provsti

Mogens Kessel

Medlem af menighedsrådet i Hårslev Ting Jelling Krummerup pastorat i 20 år. Medlem af provstiudvalg i Næstved provsti i 16 år. Nu 2. periode i stiftsrådet.

1. Min hovedinteresse i stiftsrådet er at deltage i drøftelse af og implementering af nye tiltag, der forbedrer folkekirkens folkelighed. I provsti at sikre en fair fordeling af ressourcer.

2. I et landsogn er "småt godt" – i provsti og stiftsråd kan "flere mere".

3. Skal folkekirken beholde lokal opbakning, må "kirken uden for murerne" men også bevare sit indre liv.

Stege-Vordingborg Provsti

Benny Hansen

Første valgperiode i menighedsrådet i Vordingborg sogn. Nyvalgt medlem af Stiftsrådet.

1. En mærkesag kunne godt gå hen og blive "logisk åbenhed" – en åbenhed der får os til at stille logiske spørgsmål om "hvorfor gør vi som vi gør i kirken", og er det egentligt noget som vores samtid forstår logikken i?

2. Det bedste ved folkekirken er kirkens rummelighed og den åbne forkyndelse af det hellige budskab.

3. Folkekirkens største udfordring, som jeg ser det, er at komme på "omgangshøjde" med folket uden at underminere fundamentet for kirken, så antallet af brugere igen kan vokse, og flere kan finde glæden i det hellige budskab.

Greve-Solrød Provsti

Marianne Hauge

Havdrup sogn og formand for Havdrup menighedsråd på 10. år, Greve-Solrød provsti. Ny i stiftsrådet.

1. Min motivation for at stille op er, at jeg brænder for folkekirken. Jeg synes den har så meget at byde på i dagens Danmark. Min mærkesag er nok primært, at vi skal åbne danskernes øjne for, hvad folkekirken kan. Kirken skal følge med tiden, men vi skal ikke give køb på det at være et tros-samfund.

2. Jeg holder faktisk allermest af hjemmessen – det er ugens åndehul for mig. Musikken, teksterne, den gode prædiken – det giver alt sammen stof til eftertanke til hele ugen.

3. Folkekirkens største udfordring er, at den i den brede befolkning bliver anset for at være uvedkommende, støvet og gammeldags. De fleste kender primært kirken fra deres egen konfirmation – og hvis præsten dengang var gammel og kedelig – ja så er folkekirken det også. Det billede må og skal vi kunne pille ved!

REPRÆSENTANTER FOR PRÆSTER OG PROVSTER

Kristina Bay

Sognepræst i Højelse-Lellinge pastorat i Køge Provsti. Har siddet i stiftsrådet i fire år.

1. Det er vigtigt at bakke op om de gode beslutninger, der bliver truffet i stiftsrådet.
2. Jeg holder meget af, at folkekirken ikke er fordømmende.
3. Folkekirkens største udfordringer i mine øjne er ateisme og ligegyldighed.

Lone Balle Olesen

Sognepræst i Magleby- Stevns/ Holtug pastorat. Trykkevælde Provsti. Anden periode i stiftsrådet.

1. Min motivation er engagement; en lyst til at tage del i de mange drøftelser, der finder sted på stiftsplan. Mine mærkesager for den kommende periode er bl.a. at arbejde for at nedsætte et liturgiudvalg under stiftsrådet. Derudover et jeg optaget af sjælesorg, kirken på landet, diakoni, børn og unge samt mission.
2. At det både er FOLKETS kirke og folkets KIRKE. At kirken er åben for alle, høj og lav, mand som kvinde = FOLKETS kirke, men også KIRKE med stort, fordi vi er en forsamling af kristne, der er sammen om at dele det kristne budskab i KIRKEN.
3. Folkekirkens udfordringer i dag er mangeartede: det dalende dåbstal, store forskelle mellem land og by mht. økonomi bl.a., et stigende antal spirituelle, der søger kirken, flere og flere ensomme og psykisk sårbare, og en omverden, der mere og mere får øjnene op for kirkens og præsternes potentiale, men som kommer med en egen dagsorden, som kirken skal dels imødekomme og dels sige imod.

Anna Helleberg Kluge

Sognepræst i Sankt Povls sogn, Slagelse provsti. Ny i stiftsrådet.

Jeg har altid været optaget af, hvordan folkekirken kan bevare sin relevans i et foranderligt samfund og lokalmiljø. Jeg håber, jeg i stiftsrådet kan støtte og bidrage til dette inspirationsarbejde.

1. Folkekirken er en skattekasse af værdier, der hjælper os til at leve et liv med indre fred.
2. I kirken kan vi lægge de ting, vi alligevel ikke har styr på i Guds hænder og hvile i det. Her er tiden en ressource, vi kan tale om forsoning og udtrykke både glæde og sorg. Dette gøres ikke bedre noget andet sted!
3. Vores største udfordring er at (for-)blive relevant som trossamfund i et stærkt sekulariseret samfund.

Jens Elkjær Petersen

Provst i Køge Provsti, Borup-Kimmerslev-Nørre Dalby pastorat. Medlem af stiftsrådet fra 2013 som repræsentant fra stiftets provster.

1. At være med til at styrke remtrækket i folkekirken: sogn – provsti – stift. Det er vigtigt, at vi alle trækker på samme hammel. At arbejde ud fra princippet om at opgaverne varetages på det bedst egnede niveau. Nogle ting løftes bedst i flok – andre hver for sig.
2. Gudstjenesten og visheden om, at man er velkommen, som man er.
3. Det faldende dåbstal og den dalende viden om, hvad det hele går ud på. Her kan stiftsrådets arbejde i høj grad komme til at gøre gavn for folkekirken som helhed.

Reformationsjubilæet set i bakspejlet

tre spørgsmål til biskop Peter Fischer-Møller

Af Helle Brink. Foto af Michael Rønne Rasmussen

Hvad har været den bedste oplevelse under årets reformationsfejring?

Det er svært at prioritere meget forskellige begivenheder i forbindelse med årets reformationsfejring. Det var en stor oplevelse at være med ved den økumeniske markering som Det Lutherske Verdensforbund og Vatikanet havde planlagt i Lunds Domkirke den 31/10 2016, og hvor pave Frans, biskop Younan og generalsekretær Martin Junge talte.

Det var herligt at have den 25 personer store delegation fra Det Lutherske Verdensforbund på besøg i Roskilde efterfølgende med samtaler om kirkerne og sekulariseringen – og særlig herligt at spise smørrebrød og drikke valnøddebrændevin sammen bagefter.

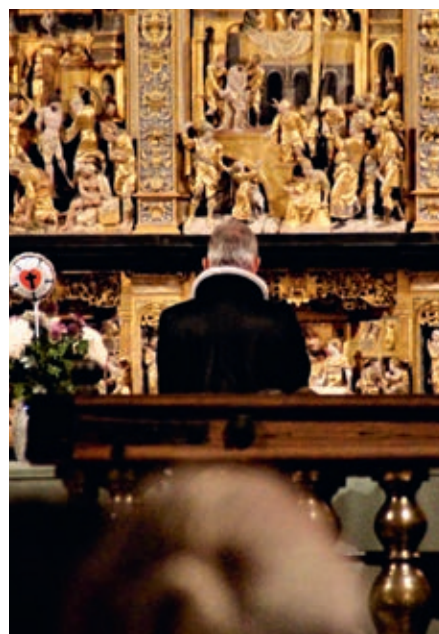
Det var festligt i marts at se kirkeminister Mette Bock og borgmester Joy Mogensen plante reformations-æbletræer på Stændertorvet. Det var bevægende at læse bibeltekster sammen med Nalja fra Libanon som en del af reformationsprojektet Skriftens Stemmer, og det var herligt i forbindelse med en økumenisk andagt i Roskilde Domkirke at lyse velsignelsen synkront med biskop Kozon for 800 elever fra katolske skoler.

Hvad er den væsentligste virkning af reformationen set fra vores tid?

Det glædelige budskab: Du skal ikke fortjene dig en plads i livet eller i forhold til Gud. Der er brug for dig, som du er - på trods af, at du er et uperfekt menneske (på en gang retfærdig og synder). Og du har ikke brug for nogen melleminstanser mellem dig og Gud. Du kan selv folde dine hænder og henvende dig direkte (det almindelige præstedømme).

Er der behov for en ny reformation af kirken, - og på hvilket område?

Ja. Kirken skal, for at kunne formidle evangeliet ind i nye tider og nye situationer, hele tiden være under forandring (ecclesia semper reformanda). I vores tid handler det ikke mindst om modet til ikke bare at invitere folk ind til gudstjenester og kirkelige arrangementer, men om at gå ud og møde mennesker, hvor de er. Og det handler om at bære evangeliet med sig ud i det liv, vi lever med hinanden ikke kun i de personlige relationer, men også i forhold til de samfundsmæssige udfordringer vi står overfor – klima, flygtninge, fattigdom & dannelse.

Når nødhjælpen er en symaskine

Af Jesper Moll, kommunikationschef i Landsforeningen af menighedsråd

Hvor langt er der fra en indsamlingsbøsse i Holbæk til dér, hvor pengene ender? Om en uge tager Nana Schiøtt Hansen, sognepræst ved Skt. Nikolai Kirke i Holbæk, og cand. scient. pol. Rasmus Enemark til Nepal med Folkekirkens Nødhjælp, hvor de begge er frivillige.

Keld og Hilda har lige været der. DR-værten Christine Felthaus var der også. Og nu er det Nana og Rasmus, der skal til Nepal og følge det danske bidrag til genopbygningen af landet for foden af Mt. Everest. Udover at være et af verdens fattigste lande, er Nepal også hårdt ramt af naturkatastrofer. I 2015 ramte et kraftigt jordskælv, og i løbet af sommeren i år buldrede monsunregnen ned og oversvømmede store dele af landet.

Nana Schiøtt Hansen stod i marts for den lokale indsamling i Holbæk for Folkekirkens Nødhjælp. Sammen med de tusindvis af andre frivillige i hele landet samlede hun og Rasmus Enemark penge ind til nødhjælpsarbejdet, og en del af indholdet fra raslebøsserne gik til katastrofehjælpen i Nepal.

”Det er en fantastisk mulighed, vi har fået for at se, hvordan pengene fra indsamlingen i Holbæk hjælper nogle af verdens fattigste med at komme på fode igen. Jeg håber, at de historier, vi kan fortælle, når vi kommer hjem igen, kan motivere nogle til at bruge en søndag på at samle ind til næste år,” siger Nana Schiøtt Hansen.

I starten af november besøger hun og Rasmus Enemark sammen med en gruppe indsamlingsledere fra hele landet flere ramte områder i Nepal for at møde de mennesker, som hjælpen er kommet til gavn.

500.000 boliger i hele Nepal blev ødelagt af det store jordskælv i 2015, og en af dem tilhørte Sabitri Pariyar, en fattig kasteløs kvinde i Bhaktapur-distriktet i den centrale del af landet. Sabitri, som delegationen besøger på rundturen, fik et pengebeløb af Folkekirkens Nødhjælp som støtte, efter hendes families hus styrtede i grus under jordskælvet. Familien mistede næsten alt, de havde, men Sabitri brugte pengene på at købe en symaskine. Med den har hun skabt sig en forretning og en levevej, og hun sælger nu tøj til hele landsbyen.

Fakta om Folkekirkens Nødhjælps indsamling

Folkekirkens Nødhjælp har afholdt husstandsindsamling siden 1999. Indsamlingen afholdes altid anden søndag i marts – dvs. 11. marts i 2018. 14,1 millioner kroner blev samlet ind i 2017 af godt 19.100 indsamlere. 950 frivillige indsamlingsledere koordinerer indsamlingen lokalt.

Stændertorvet i Roskilde får sin helt egen julekrybbe til december

*Skitse af julekrybben og dens
placering ved Byens Hus. Foto: Base4000.*

I 2017 får Roskilde by sin helt egen julekrybbe. Den kommer til at pynte på Stændertorvet i hele december måned. Men den er ikke kun til pynt. Den er også til eftertanke: Bagved alt flitterstadset ligger den smukke historie om Jesu fødsel, om lys i mørket og om den vældige kraft, der kan ligge i at give magten fra sig.

Krybben vil være bemandede nogle timer hver dag. Det vil være frivillige fra alle byens folke- og frikirker, så her kan du møde kristne af enhver støbning. Man er gået sammen om projektet, for selv om kirkerne er meget forskellige, så er man fælles om det grundlæggende: Troen på at Gud kom til verden under de mest ydmyge forhold og med et budskab om julefryd og evig fred.

Vel mødt ved julekrybben på Stændertorvet!

Det budskab, som julen bringer, er for hele folket – for alle

De fleste forbinder jul med at være sammen med familien. Men en del mennesker tilbringer julen uden deres nærmeste; nogle af dem, fordi de sidder i fængsel.

Mette Kruse Andersen, fængsels- og sognepræst i Jyderup Fængsel og Svinninge-Hjembæk Sogn, har skrevet en julerefleksion med tanke på de mennesker, hun møder til daglig i fængslet.

Hvordan fejrer I jul hjemme hos jer? Hvordan fejrede I juleaften da du var barn? Vi kan alle fortælle historier om juleaftener fra vores barndom – nogen vil huske det som hyggeligt og rart – hos andre falder der en skygge ind over, fordi dårlige oplevelser fra en eller flere juleaftener gør ondt at tænke på. Måske mangler der nogen omkring julebordet, eller måske kan vi slet ikke være med ved bordet – og lige netop i dag, juleaften, kan det føles som en tomhed, der æder sig igennem marv og ben.

Det, vi hver især kunne fortælle om vores juleaftener, ville være meget personligt – uanset hvordan minderne er. For juleaften rører ved noget i os. Det er, som om den kalder på os, at vi skal komme hinanden lidt nærmere, og så bliver en adskillelse desto mere smertefuld. Smerten er der, fordi der er et ønske om at komme hinanden nær – et ønske, der særligt i juletiden har det med at presse sig på.

Vi har også en anden historie at fortælle – omend ikke alle er klar over det: "Guds historie om os". Julens fortælling kan her høres som en invitation til at træde indenfor i en virkelighed, der er større end den, vi ser lige umiddelbart, når vi kigger os omkring. Julens fortælling siger, at den historie, der er at for-

tælle om os, er langt større, end vi overhovedet kan forestille os.

Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket, lyder englens budskab til hyrderne. I dag er der født jer en frelser!

Det er et budskab, der stadig gælder – det var ikke kun hyrderne, der var så heldige, det bliver også fortalt til os.

Det budskab som julen bringer, er for hele folket. For alle. Om vi har meget eller lidt på samvittigheden, om vores minder fra barndommens juleaftener er gode eller dårlige... om vores liv er en succeshistorie eller det stik modsatte... det gør i Guds sammenhæng ingen forskel. Budskabet er for alle ... ja, også for ham vi synes fortjener det allermindst.

*I dag er der født jer en frelser i Davids by.
Han er Kristus, Herren!*

Hver især er vi hovedperson i en historie, der har både lyse og mørke sider. I dag tænder vi lys, fordi der også er en større historie at fortælle om hver enkelt af os.

HVAD SKAL JEG GIVE I JULEGAVE?

Juletiden nærmer sig med stormskridt og dermed også en evigt tilbagevendende udfordring: Hvad skal man finde på at give i julegave i år? Gud ske tak og lov tager Stiftsbladet problemet alvorligt, og vi rydder derfor to sider til at viderebringe vores bedste julegave-ideer. *Glædelig Jul!*

Årets Lucia Engel 2017

Juleophæng i sandblæst stål med silkebånd til ophæng. Designet til Danmission af smykkekunstneren Josephine Blay (højde 10 cm) 149 kr. Kan købes via danmission.dk/webshop.

Årets Lucia Engel 2016

Juleophæng i sandblæst stål med silkebånd til ophæng. Designet til Danmission af smykkekunstneren Josephine Blay (højde 10 cm) 149 kr. Kan købes via danmission.dk/webshop.

Retro-indretning

IKEA og andre møbelluse er udfordret! Det er nemlig blevet hipt at indrette med genbrugsmøbler og retroting. Find en funky lampe, en cool stol, en fed vase eller noget helt andet i en af Folkekirkens Nødhjælps mange genbrugsbutikker. Find nærmeste butik på noedhjaelp.dk.

Den hellige familie

Maria og Josef med Jesusbarnet i håndskåret teaktræ. Figuren er cirka 19 centimeter og skåret i den kristne træskærer Pascals værksted i Mali. Pris 250 kroner. Kan købes via missionafrika.dk.

Plakater med bibelcitater

Giv et Bibel-citat i julegave i form af en smuk plakat fremstillet af firmaet Kristne Plakater. Kristne Plakater sætter vi en dyd i smukt typografisk håndværk. Find det rette citat i plakatform på kristneplakater.dk.

En nat i Betlehem

"Jeg vil fortælle dig om en nat, der begyndte som alle andre nætter, men som endte som ingen anden nat, men først skal du se Betlehem for dig". Sådan indleder Bjarne Reuter sin stemningsfulde gendigtning af juleevangeliet, En nat i Betlehem. En nat i Betlehem er perfekt som højtælningsbog i familien, i skolen eller i kirken i advents- og juletiden. Illustrationerne af Kamilla Wichmann fordyber og spejler teksten, både når den er humoristisk, når den er mørk, og når den rummer håb og undere. Køb den på bibelselskabet.dk.

Lucia engel fra Madagaskar

De smukke og individuelle håndskårne engle er fra et lille værksted på Madagaskar, hvor de flittige håndværkere hver dag sidder og snitter træfigurer - (højde 10 cm.) 50 kr./stk. Kan købes via danmission.dk/webshop.

Giv en ged

En ged kan give meget nytte til en fattig familie, der bor på landet. Geden giver mælk, kød, skind og gødning, og den forsyner familien med gedekid, som kan sælges på det lokale marked. Samtidig er den billig at fodre, da den bare spiser græs og vilde planter. Ud over mad, tøj og penge er geden en god opsparing, som kan indløses, når tiderne er ekstra hårde. Geden kan købes hos Folkekirkens nødhjælp, giv-en-ged.noedhjaelp.dk.

Sort skuldertaske med blomster

Fin skuldertaske på 21 x 21 centimeter med en lang skulderrem. Tasken er håndsyet af kvinder fra byen Jos i Nigeria. Pris 95 kroner. Kan købes via missionafrika.dk.

Foldeengle

Smukke foldeengle skabt af designeren Charlotte Søeborg Ohlsen. Oplagt som julepynt, men englene kan sagtens bruges som pynt hele året. Englene kan købes på Louisiana eller direkte på hjemmesiden littletot.dk

TAK – Salmernes Bog på nudansk

Bibelselskabets udgivelse af Salmernes Bog på nudansk er stærk læseoplevelse. "Tak kan nærmest læses som en moderne digtsamling", mener forfatteren Ida Jessen, der har været med til at oversætte salmerne. Køb den på bibelselskabet.dk.

Stiftsdagen

Sæt kryds i kalenderen allerede nu – for der er god grund til at tage til Roskilde d. 17. marts 2018.

Under overskriften ”TIL DELING” byder vi på fælles gudstjeneste, frokost, oplæg og debat.

Stiftsdagen starter kl. 10.00 med gudstjeneste i Roskilde Domkirke. Derefter går turen til Roskilde Kongrescenter Bauhaus Arena, hvor vi får frokost.

Eftermiddagen er spækket med spændende oplæg og mulighed for at debattere med dine sidekammerater. I løbet af eftermiddagen uddeles også årets Palladiuspris.

Mød bl.a.

Biskop over Lolland-Falsters Stift
Marianne Gaarden

Lektor og konsulent
Mogens S. Mogensen

Landsbyhøjskoleforstander og innovationsrådgiver
Tyge Mortensen

Kirkeordfører fra Socialdemokratiet
Karen Klint

Information om tilmelding følger i det nye år.